Dosarul nr.3-15/2018

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

16 noiembrie 2023 satul Ustia, raionul Dubăsari

Judecătoria Criuleni (sediul Dubăsari)

Instanța de judecată în componența:
Președintele ședinței, judecător Adrian CERBU
grefier Natalia FENDIC

examinând în ședință de judecată publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de Î.P.”POIANA NOUĂ” către S.A.”FEE-Nord”, Serviciul Fiscal de Stat, Guvernul Republicii Moldova, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a Republicii Moldova, intervenient accesoriu Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității, privind: stabilirea că faptele de determinare, impunere și menținere în sarcina Î.P.”POIANA NOUĂ” a obligației de achitare T.V.A. la cota de 20% pentru energie electrică livrată în vederea alimentării caselor de vacanță (vilelor) reprezintă discriminare; obligarea S.A.”FEE-Nord” să întocmească și să elibereze în viitor Î.P.”POIANA NOUĂ” facturi privind livrarea energiei electrice pentru alimentarea vilelor cu aplicarea regimului fiscal al livrărilor scutite de TVA, pînă nu va fi stabilit prin lege un alt regim fiscal; anularea facturii fiscale Seria/nr. ***** din 07.06.2018, emisă de S.A.”FEE-Nord” pentru Î.P.”POIANA NOUĂ” privind livrarea de energie electrică pe parcursul lunii mai 2018 cu aplicarea cotei TVA de 20% în mărime de 4 285,36 lei; excluderea sumelor TVA de 20% din datoriile și facturile înaintate spre plată Î.P.”POIANA NOUĂ” de către S.A.”FEE-Nord” pentru livrările de energie electrică efectuate în mai 2018 pentru alimentarea vilelor; cererea de chemare în judecată depusă de IP”POIANA NOUĂ” către SA”FEE-NORD” privind anularea facturii fiscale cu Seria, nr.: *****, data eliberării/ data livrării: 06.01.2017 / 31.12.2016; cererea de chemare în judecată depusă de S.A.”FEE-Nord” către Î.P.”POIANA NOUĂ” privind încasarea datoriei ca restanță la plata facturilor fiscale și cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces

1. „POIANA NOUĂ” a depus cerere de chemare în judecată către S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” și Serviciul Fiscal de Stat cu privire la anularea facturii fiscale cu nr. ***** excluderea sumelor de TVA de 20% din datoriile și facturile înaintate spre plată Î.P. „POIANA NOUĂ” pentru livrările de energie electrică efectuate pe parcursul lunii mai 2018 pentru alimentarea vilelor și obligarea întocmirii și eliberării facturilor pentru livrarea energiei electrice pentru alimentarea vilelor cu aplicarea regimului fiscal a livrărilor scutite de TVA cu drept de deducere (f.d.4-10, vol.I)

În motivarea acțiunii a indicat că S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” neîntemeiat pretinde taxa pe valoare adăugată de 20% pentru energia electrică livrată Î.P. „POIANA NOUĂ” în vederea alimentării vilelor amplasate în zona sa. Or, prin Lege, aceste livrări sunt scutite de TVA avînd în vedere că bunurile imobile alimentate cu energie electrică au destinație locativă. Astfel, la emiterea facturii fiscale contestate a fost încălcat art. 104 lit. b) din Codul fiscal care prevede: “Se scutesc de T.V.A. cu drept de deducere energia electrică, energia termică și apa caldă pentru bunurile imobiliare cu destinație locativă, indiferent de subiectul în a cărui gestiune se află aceste bunuri”.

La fel, emiterea facturii fiscale contestate cu aplicarea cotei-standard a TVA de 20% constituie o discriminare a reclamantului și, implicit, a posesorilor de vile în raport cu alte întovărășiri pomicole și cu alți proprietari de locuințe care cumpără și sunt alimentați cu energie electrică beneficiind de scutirea de TVA (cota zero). De comiterea acestor fapte de discriminare sunt responsabili deopotrivă atît S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” care a emis factura fiscală, cît și Serviciul Fiscal care tolerează această încălcare și va administra în final impozitul pretins ilegal. Or, potrivit pct. 7 din Regulamentul aprobat prin Hotărîrea de Guvern nr. 395 din 05.06.2017, „Serviciul Fiscal de Stat are misiunea de a asigura administrarea fiscală prin crearea de condiții contribuabililor pentru conformare la respectarea legislației și monitorizarea procesului de conformare, aplicarea uniformă a politicii și reglementărilor în domeniul fiscal.” Pct.8 subpct. 2) al aceluiași Regulament prevede printre funcțiile de bază ale Serviciului Fiscal de Stat și administrarea, conform legii, a impozitelor, taxelor și altor venituri la bugetul public național date în competența sa, inclusiv expunerea poziției oficiale a Serviciului Fiscal de Stat referitoare la aplicarea legislației fiscale. Mai mult, acțiunea privind discriminarea este înaintată și împotriva organului fiscal pentru că anume acesta, potrivit informațiilor din cererea de chemare în judecată depusă de S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” în iunie 2018, i-a prescris indicarea impozitului - TVA de 20%, în facturile eliberate reclamantei.

Menționează că, în baza contractului nr. *****din 01.10.2015, Î.P. „POIANA NOUĂ”, care dispune de instalații electrice, procură energie electrică de la S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” în vederea alimentării posesorilor de vile pentru propriile lor necesități casnice, fapt expres indicat în anexa 1 la contract.

În zona deservită de Î.P. „POIANA NOUĂ”, potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, sunt amplasate 122 de construcții, dintre care 121 au modul de folosință - căsuțe de

vacanță și, după caz, căsuțe sezoniere și case de locuit individuale, iar o singură construcție - cu nr. cadastral 3842112.360, este comercială. Descrierea bunurilor imobile amplasate pe adresa Î.P."POIANA NOUĂ", extravilanul satului Pîrîta, raionul Dubăsari, cu indicarea denumirii bunurilor, modului de folosință, numerelor cadastrale, numelor și datelor de identificare a posesorilor lor este anexată la prezenta acțiune. Toate construcțiile denumite căsuțe de vacanță, căsuțe sezoniere și case de locuit individuale au destinație locativă, or, posesorii lor le folosesc în calitate de locuințe și reședințe secundare deoarece ele satisfac cerințele lor de trai și corespund exigențelor minime pentru locuințe. Acest fapt e atestat prin decizia nr. 5/1 din 01.04.2010 al Consiliului local al Satului Pîrîta care a confirmat destinația locativă a vilelor, aplicând evaluarea și cotele de impozit corespunzătoare categoriei de bunuri imobile cu destinație locativă.

Avînd în vedere circumstanțele de fapt și de drept, consideră că livrările de energie electrică efectuate de S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" în cadrul contractului cu Î.P. „POIANA NOUĂ" pentru alimentarea vilelor constituie livrări scutite de TVA cu drept de deducere (cota 0). Or, această scutire trebuie aplicată în conformitate cu art. 104 lit. b) din Codul fiscal, în redacția Legii nr. 288 din 15.12.2017, în vigoare din 01.01.2018, potrivit căruia livrările de energie electrică pentru bunurile imobiliare cu destinație locativă, indiferent de subiectul în a cărui gestiune se află aceste bunuri, constituie livrări scutite de TVA cu drept de deducere.

Menționează că în cadrul unei cauze conexe intentată la cererea S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" către Î.P. „POIANA NOUĂ" privind încasarea sumelor TVA (dosarul nr.2c-8/18 de pe rolul Judecătoriei Criuleni), S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" a afirmat că Inspectoratul Fiscal de Stat în cadrul unui control la S.A.„FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" i-ar fi prescris „să aplice energiei electrice furnizate către întovărășirile pomicole TVA la cota standard (20%) începînd cu 01.08.2015". Însă, eventualele prescripții, decizii, acte de control ale organului fiscal nu sunt opozabile și obligatorii în speță pentru că aceste acte și controale nu au fost emise și efectuate cu participarea Î.P. „POIANA NOUĂ", nu o vizează direct pe reclamantă și pe utilizatorii săi, nu au fost supuse aprecierii extrasele din registrul bunurilor imobile ale utilizatorilor reclamantei. Totodată, observă că din felul cum serviciul fiscal expune interpretările de lege, rezultă că acesta admite că pot să existe bunuri cu destinație locativă în zona întovărășirilor pomicole, și tocmai acest fapt se demonstrează prin această acțiune.

De asemenea, prin mai multe rapoarte și proiecte de acte normative, organul legislativ și executivul Republicii Moldova menționează că este contradictoriu și învechit cadrul normativ existent în privința întovărășirilor pomicole. Ca urmare, se lucrează la armonizarea legislației și soluționarea problemelor, un în acest sens fiind adoptarea Legii nr. 5 din 08.02.2018 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, potrivit căreia adunarea generală a membrilor întovărășirii pomicole poate accepta includerea trenurilor întovărășirii pomicole în intravilanul localității respective.

În același timp, dincolo de unele neclarități și neconcordanțe existente, legislatorul, executivul, președinția Republicii Moldova, prin notele de fundamentare și rapoartele emise,

recunosc un fapt cert și anume că pe majoritatea loturilor, care în trecut au fost repartizate întovărășirilor pomicole, iar în prezent aparțin cu drept de proprietate privată persoanelor fizice sau sunt pasibile de privatizat de către acestea, sunt amplasate construcții capitale care dispun de infrastructura necesară (energie electrică, linii de telecomunicații, dramuri, rețele de apă potabilă și gaze naturale, deservire cu transport auto) și în ele locuiesc permanent sau sezonier proprietarii lor. Președenția propune chiar transformarea întovărășirilor pomicole aflate la distanțe mari de localități în unități administrativ-teritoriale de sine stătătoare în componența comunelor respective. La fel, la descrierea acestor situații, comisiile parlamentare folosesc formula „locuitorii din cadrul întovărășirii pomicole".

Ca urmare, atît la nivel de prevedere legală, cît și de situație reală, casele de vacanță sunt locuințe, au destinație locativă, în acestea locuiesc permanent sau sezonier persoane fizice care utilizează energia electrică, gazele naturale, apa, care le sunt furnizate, exclusiv pentru propriile necesități casnice. Prin urmare, nu există nici prevederi legale, nici vreo justificare pentru a lipsi persoanele fizice care dețin și locuiesc în casele de vacanță de dreptul a beneficia de scutirea de TVA prevăzută de lege la livrarea de energie electrică.

La interpretarea și aplicarea legii în sensul că reclamanta și posesorii de vile din zona sa ar avea obligația de a plăti acest impozit - TVA de 20%, se comite și un fapt de discriminare a acestora în comparație cu alte întovărășiri pomicole și cu alți posesori de construcții cu destinație locativă care se bucură de facilitatea scutirii de TVA pentru energia electrică, energia termică și apa caldă, prevăzută de art. 103 lit. b) din Codul fiscal.

Astfel, urmare a faptelor pârâților, reclamanta și, respectiv, proprietarii vilelor din zona reclamantei, fiind obligați să achite acest impozit de TVA în mărime de 20%, sunt discriminați în raport cu ceilalți proprietari de locuințe din zonele rurale și urbane pentru care prețul energiei electrice este determinat cu aplicarea cotei zero a T.V.A.

La fel, reclamanta și proprietarii vilelor din zona reclamantei, fiind obligați să plătească acest impozit, sunt discriminați în raport cu alte întovărășiri și alți proprietar de vile alimentați cu energie electrică la cota zero a TVA. Or, din informațiile de care dispunem, pîrîta a încheiat contracte directe cu unii proprietari de vile potrivit cărora a efectuat furnizarea de energie electrică cu aplicarea facilității de scutire de TVA (cota zero). La fel, Î.C.S. "RED UNION FENOSA" S.A. efectuează livrări de energie electrică pentru alimentarea vilelor (căsuțelor de vacanță) în baza contractelor unice încheiate cu întovărășirile pomicole din zona respectivă cu aplicarea scutirii de TVA (cota zero).

Menționează că Î.P. „POIANA NOUĂ" personal a solicitat furnizorilor de energie electrică să prezinte informațiile și actele care confirmă regimul aplicabil al TVA, aceștia s-au eschivat să le prezinte și să dea un răspuns clar.

Suplimentar menționează că, prin răspunsul nr. 07-420 din 19.07.2018 S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD", a refuzat să accepte cererea prealabilă, indicând că Î.P.„POIANA NOUĂ" „trebuie să prezinte extrase din registrul bunurilor imobile care să

demonstreze destinația locativă a tuturor bunurilor imobile de pe teritoriul întovărășirii, deoarece contractul este încheiat între S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” și Î.P.„POIANA NOUĂ” și nu cu fiecare membru al întovărășirii în parte”. Consideră acest refuz ca fiind neîntemeiat, contrar prevederilor legale, circumstanțelor cauzei și discriminatoriu pentru întreprinderea-reclamantă și pentru posesorii de vile.

Astfel este neîntemeiată și irelevantă afirmația pîrîtei precum că cota-standard a TVA de 20% este aplicată în baza unui act (obligatoriu) al organului fiscal.

În acest sens, menționează că, în 09.02.2017, reclamanta a solicitat organului fiscal să confirme că în speță se aplică art. 104 lit. b) din Codul fiscal potrivit căruia livrarea energiei electrice pentru bunurile cu destinație locativă se face cu aplicarea cotei zero a TVA.

Prin răspunsurile din 29.03.2017 și din 11.04.2017, organul fiscal a mai indicat că determinant pentru aplicarea cotei zero a TVA este extrasul din Registrul bunurilor imobile care confirmă că modul de folosință a bunului imobil este cu destinație locativă. Astfel, din felul cum serviciul fiscal expune interpretările de lege, rezultă că acesta admite că pot să existe bunuri cu destinație locativă în zona întovărășirilor pomicole, și tocmai acest fapt s-a demonstrat prin acțiunea ce face obiectul acestei examinări.

În același timp, menționează că eventualele prescripții, decizii, acte de control ale organului fiscal emise în privința pîrîtei nu sunt opozabile și obligatorii în speță pentru că aceste eventuale acte și controale nu au fost emise și efectuate cu participarea Î.P. „POIANA NOUĂ”, nu o vizează direct pe reclamantă și pe utilizatorii săi. Mai mult, la emiterea acestor eventuale acte, însăși pîrîta declară că organul fiscal nu a supus aprecierii extrasele din registrul bunurilor imobile ale utilizatorilor reclamantei.

Consideră că, este neîntemeiată și ilegală afirmația pîrîtului precum că încheierea contractului unic cu Î.P.”POIANA NOUĂ”, dar nu cu fiecare proprietar de vilă în parte, impune aplicarea cotei TVA de 20%. Or Î.P.„POIANA NOUĂ” a fost în drept să încheie cu furnizorul de energie electrică contract unic în scopul alimentării cu energie electrică a utilizatorilor din zona sa în temeiul legii.

Menționează că, Î.P. „POIANA NOUĂ” a solicitat să fie preluate instalațiile sale electrice și încheiate contracte cu fiece utilizator în parte, dar aceste solicitări au fost refuzate de mai mulți furnizori de energie electrică pe motive de imposibilitate. Însă, chiar și în situația de alimentare a vilelor în cadrul contractului unic de furnizare a energiei electrice încheiat între furnizor și Î.P. „POIANA NOUĂ” nu există nicio lege, nicio prevedere statutară, nicio decizie care să excludă sau să limiteze dreptul posesorilor de vile de a beneficia ce scutirea de TVA prevăzută de art. 104 lit. b) din Codul fiscal.

A mai indicat că, Î.P. „POIANA NOUĂ” a demonstrat că utilizatorii săi sunt posesorii construcțiilor cu destinație locativă, cu excepția unui singur utilizator - proprietar al unui bun imobil comercial. Î.P. „POIANA NOUĂ” a prezentat pîrîtului extrase din registrul bunurilor imobile pentru fiecare bun imobil în parte amplasat în zona sa.

Menționează că la moment, în Registrul bunurilor imobile, inclusiv în privința bunurilor vizate în speță, nu există rubrica "destinația bunului imobil", ci doar "modul de folosință" al acestuia, fapt prevăzut expres în art. 24 alin. (1) lit. b) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25.02.1998 în redacția în vigoare pînă la momentul implementării sistemului informațional automatizat al arhivei electronice și registrului bunurilor imobile în format electronic. Potrivit Anexei 5 la Instrucțiunea cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor aprobată de Agenția Relații Funciare și Cadastru cu nr. 112 în 22.06.2005 la rubrica „modul de folosință" în cazul construcțiilor trebuie indicate: casă de locuit individuală fie bloc locativ, fie căsuță de vacanță, fie clădire de producere, fie construcție agricolă. Denumirea "locativă" și „nelocativă" este înscrisă în Registrul bunurilor imobile doar pentru încăperile izolate, dar nicidecum nu pentru construcții separate precum sunt cele din zona Î.P. „POIANA NOUĂ". Avînd în vedere statutul sezonier de locuință obișnuit încă din anii 1980 - 1990, la rubrica „modul de folosință" în privința vilelor, în toată țara, se indică căsuță de vacanță.

2. La data de 04 decembrie 2018, Î.P. „POIANA NOUĂ" a depus o cerere suplementară împotrivă S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD", Serviciul Fiscal de Stat, privind constatarea faptelor de discriminare (f.d.99-100, vol.I).

3. La data de 22 martie 2019, Î.P. „POIANA NOUĂ" a depus o cerere de concretizare a acțiunii și a pîrîților împotrivă S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD", Serviciul Fiscal de Stat, Guvernul Republicii Moldova, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a Republicii Moldova, privind constatarea faptelor de discriminare, obligarea întocmirii și eliberării facturilor pentru livrarea energiei electrice pentru alimentarea vilelor cu aplicarea regimului fiscal a livrărilor scutite de TVA cu drept de deducere, anularea facturii fiscale cu nr. ***** excluderea sumelor de TVA de 20% din datoriile și facturile înaintate spre plată Î.P. „POIANA NOUĂ" pentru livrările de energie electrică efectuate pe parcursul lunii mai 2018 pentru alimentarea vilelor (f.d.109-115, vol.I).

În motivarea acțiunii concretizate a indicat că, reclamanta este una din întovărășirile pomicole de pe teritoriul Republicii Moldova, fiind înregistrată de stat în 08.02.1988 în calitate de colectiv pomicol, în care s-au unit lucrători ai diferitor întreprinderi și organizații și pensionari, pe lotul de pămînt cu suprafața totală de 12.22 ha, împărțit pe sectoare, transmis în posesiune de colhozul satului Pîrîta în scopul organizării raționale a timpului liber, întărire a sănătății, precum și educării prin muncă a copiilor. În 16.12.1996, Camera înregistrării de Stat a reînregistrat reclamanta în formă de Întovărășire Pomilegumicolă "POIANA NOUĂ", al cărei statut, preluat după modelul aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 629 din 13.11.1991, prevede expres dreptul membrilor întovărășirii pomicole de a construi case, acareturi conform unor proiecte, elaborate și coordonate în modul stabilit și a unei autorizații de efectuare a construcției.

Menționează că, majoritatea loturilor pomicole care în trecut au fost atribuite Î.P."POIANA NOUĂ", la moment, aparțin cu drept de proprietate/posesie privată persoanelor fizice, iar Î.P."POIANA NOUĂ" este menționată în registrul bunurilor imobile doar ca adresă unde e situat lotul. Astăzi, existența și activitatea Î.P."POIANA NOUĂ" se reduce exclusiv la

deservirea și asigurarea proprietarilor de vile și de loturi cu servicii comunale, inclusiv pin încheierea de contracte cu operatorii serviciilor. Aceeași situație este caracteristică tuturor întreprinderilor pomicole din țară.

Potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, în zona deservită de reclamantă sunt amplasate 122 de construcții capitale, dintre care 121 sunt descrise la rubrica „modul de folosință" ca fiind: căsuță de vacanță și, după caz, căsuță sezonieră și casă de locuit individuală, iar o singură construcție este indicată ca fiind comercială.

La moment, în Registrul bunurilor imobile nu există rubrica "destinația bunului imobil", ci doar "modul de folosință" a bunului imobil, fapt prevăzut expres în art. 24 alin. (1) lit. b) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25.02.1998.

Construcțiile-vile deservite de Î.P."POIANA NOUĂ" sunt înscrise în Registrul bunurilor imobile ca fiind căsuțe de vacanță și într-un caz: casă de locuit individuală. Respectiv, potrivit înscrierilor din Registrul bunurilor imobile, care conform art. 497 din Codul civil se prezumă autentice, aceste vile nu pot fi considerate construcții agricole, după cum a apreciat S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" la emiterea facturilor fiscale de livrare a energiei electrice. Dimpotrivă, potrivit descrierii efectuate în Registrul bunurilor imobile, toate vilele din zona Î.P."POIANA NOUĂ" dispun de infrastructura necesară traiului: energie electrică, linii de telecomunicații, drumuri, rețele de apă potabilă și gaze naturale.

Î.P."POIANA NOUĂ" confirmă că toate construcțiile denumite căsuțe de vacanță, căsuțe sezoniere și case de locuit individuale sunt folosite de posesorii lor în calitate de locuințe și reședințe secundare deoarece ele satisfac cerințele lor de trai și corespund exigențelor minime pentru locuințe. Interdicția prevăzută de art. 39 din Codul funciar nr. 828/25.12.1991 de edificare a construcțiilor locative pe terenuri agricole nu se aplică întovărășirilor pomicole pentru că acestora le-au fost atribuite loturile pentru construcția caselor de vacanță încă în anii 80, deci pînă la declararea independenței Republicii Moldova și pînă la adoptarea Codului funciar.

Consiliul și Primarul satului Pîrîta, inclusiv prin decizia nr. 5/1 din 01.04.2010 la fel confirmă că în aceste case de vacanță - vile, locuiesc permanent/sezonier proprietarii lor, considerându-le bunuri imobile cu destinație locativă, aplicîndu-le evaluarea și cotele de impozit corespunzătoare acestei categorii de bunuri imobile cu destinație locativă.

Potrivit legii, destinația și modul de folosință al construcțiilor este declarat de proprietar și se confirmă prin autorizațiile de construire eliberate administrația publică locală. La fel, potrivit legii, schimbarea destinației/modului de folosință al construcției poate fi făcută de asemenea doar de către proprietarul sau deținătorul acesteia. În speță, proprietarii vilelor din zona deservită de reclamantă au declarat că destinația și modul de folosință al construcțiilor de pe loturile pomicole sunt „case de vacanță" și „case de locuit individuale", deci locuințe. Proprietarii vilelor nu au solicitat schimbarea destinației/modului de folosință din „case de vacanță" și, respectiv, din „case de locuit individuale'' în „construcții agricole", dovadă fiind înregistrările din registrul bunurilor imobile.

Î.P."POIANA NOUĂ", care dispune de instalații electrice, procură energie electrică pentru alimentarea vilelor, fapt expres indicat în contractele încheiate cu S.A."FEE-Nord", inclusiv în

ultimul contract nr. *****din 01.10.2015. Dintotdeauna S.A.”FEE-Nord” livra energia electrică la cota zero a TVA în corespundere cu art. 104 lit. b) din Codul fiscal potrivit căruia energia electrică, energia termică și apa caldă pentru bunurile imobiliare cu destinație locativă. indiferent de subiectul în a cărui gestiune se află aceste bunuri, constituie livrări scutite de TVA cu drept de deducere (cota zero). Însă, începînd cu ianuarie 2017 pînă în prezent, S.A.”FEE-Nord” în mod unilateral a schimbat practica, aplicînd cota TVA de 20%. Astfel, din ianuarie 2017, S.A.”FEE-Nord” emite lunar facturi fiscale potrivit cărora reclamanta are obligația să plătească începând cu 01.08.2015 și pentru toate lunile ulterioare pînă în prezent taxa pe valoare adăugată în mărime de 20% pentru energia electrică livrată pentru alimentarea vilelor. Furnizorul și-a întemeiat acțiunile pe prevederile pct. 19 lit. c) al Regulamentului cu privire la evaluarea bunurilor imobile în scopul impozitării aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 1303 din 24.11.2004 potrivit căruia construcțiile amplasate pe loturile întovărășirilor pomicole (deci și căsuțele de vacanță și casele de locuit individuale) au destinație agricolă.

Menționează că S.A.”FEE-Nord” este unicul furnizor din Republica Moldova care aplică cota TVA de 20% pentru energia electrică livrată pentru alimentarea vilelor de pe loturile pomicole. Asemenea aplicare a legii i-a fost indicată de Serviciul Fiscal de Stat, ceea ce se confirmă și prin poziția oficială a organului fiscal publicată în Monitorul Fiscal nr. 4 (38) din iunie 2017. Nici Guvernul, nici ANRE nu au intervenit pentru a schimba această atitudine ilegală manifestată de S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” și nu au luat măsurile corespunzătoare pentru aplicarea unei politici unice, legale, nediscriminatorii pe teritoriul Republicii Moldova cu privire la regimul TVA la livrarea energiei electrice pentru . intentarea locuințelor.

În acest fel, ANRE acționează contrar atribuțiilor și sarcinilor sale stabilite prin Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică, prin Hotărîrea Parlamentului nr. 334 din 14.12.2018 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a ANRE.

La fel, prin faptul că Guvernul nu s-a implicat în vederea restabilirii și respectării drepturilor reclamantei, a tolerat și a admis să fie pretins în mod ilegal de către serviciile sale a impozitului de TVA. precum și în final este beneficiarul acestor impozite încasate ilegal, acesta și-a încălcat competențele și sarcinile stabilite de lege, inclusiv de Legea nr. 136/2017 cu privire la Guvern, inclusiv de monitorizare a implementării actelor normative, de asigurare a executării actelor normative.

Or, această obligație de plată a TVA constituie o ingerință fără temei legal, excesivă, disproporționată și discriminatorie în dreptul reclamantei la respectarea bunurilor sale pentru că în acest fel i s-a refuzat dreptul de a beneficia de scutirea de TVA (cota zero) prevăzută de art. 104 lit. b) din Codul fiscal.

Acțiunile pîrîților de determinare, impunere și menținere în sarcina reclamantei a obligației de plată a impozitului - TVA de 20%, constituie discriminare a reclamantei și a posesorilor de vile în raport cu alte întovărășiri pomicole și cu alți proprietari de locuințe care cumpără și sunt alimentați cu energie electrică beneficiind de scutirea de TVA (cota zero).

Pretențiile privind discriminarea sunt înaintate cu respectarea termenului și procedurii de înaintare prevăzute de art. 13 alin.(3) și de articolele 18-21 din Legea nr. 121 din 25.05.2012 cu privire la asigurarea egalității, inclusiv pe motiv că această situație este în derulare și continuă inclusiv la momentul depunerii acestei cereri.

4. La 16 august 2018, S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.P. „POIANA NOUĂ" cu privire la încasarea datoriei (f.d.4-5, dosar nr.2c-8/18).

În motivarea acțiunii S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" a invocat că, începând cu data de 01.08.2015 SA"FEE-Nord" a început furnizarea energiei electrice către întovărășirea pomicolă "Flora", în conformitate cu Licența AC 000528 din 31.07.2015, eliberată de către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică.

În urma controlului efectuat de către Inspectoratul Fiscal de Stat s-a stabilit că SA"FEE-Nord" urma să aplice energiei electrice furnizate către întovărășirile pomicole TVA la cota standart (20%), începînd cu data de 01.08.2015, fapt confirmat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat al Ministerului Finanțelor, prin Scrisoarea nr.26-08/2-12/1/10088/8509 din 19.10.2016.

În perioada imediat următoare, SA"FEE-Nord" a eliberat către ÎP" Poiana Noua" facturi fiscale pentru energia electrică furnizată: ***** din 31.12.2016, ***** din 31.12.2016, ***** ***** din 31.01.2017, ***** din 28.02.2017, ***** din 31.03.2017, ***** din 30.04.2017, ***** din 31.05.2017, ***** din 30.06.2017, ***** din 31.07.2017, ***** din 31.08.2017, ***** din 30.09.2017, ***** din 31.10.2017, ***** din 30.11.2017, A***** din 31.12.2017, ***** din 31.01.2018, ***** din 28.02.2018, ***** din 31.03.2018, ***** din 30.04.2018; achitate doar parțial de către pîrît, restanța rămasă fiind de 40365.52 lei, care a fost solicitate de fi achitate benevol prin Pretenția nr.04-238 din 11.04.2018, dar achitarea așa și nu a fost efectuată.

5. La 03 ianuarie 2020, Î.P. „POIANA NOUĂ" a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" cu privire la anularea facturilor fiscale (f.d.5-14, dosar nr.2c-6/20).

În motivarea acțiunii a invocat că, în perioada 05.01.2017 - 06.11.2019, S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" a prezentat reclamantei facturi fiscale cu greșeli, indicînd eronat cota TVA în mărime de 20% pentru energia electrică livrată în vederea alimentării vilelor. Or, în vilele situate pe loturile repartizate întovărășirii pomicole, înregistrate în Registrul bunurilor imobile cu modul de folosință: căsuțe de vacanță, case de locuit individuale, căsuțe sezoniere, locuiesc temporar sau permanent posesorii lor - persoane fizice, și familiile lor, acestea fiind bunuri cu destinație locativă. Respectiv, acestor livrări le este aplicabil art. 104 lit. b) din Codul fiscal în redacția Legii 267/2011 în vigoare din 13.01.2012 pînă în 31.12.2017 care prevede: "La cota zero a T.V.A. se impozitează următoarele livrări: energia electrică, energia termică și apa caldă pentru bunurile imobiliare cu destinație locativă, indiferent de subiectul în a cărui gestiune se află aceste bunuri. La fel, din 01,01.2018 pînă în prezent, acestor livrări se aplică art. 104 lit. b) din Codul fiscal în redacția Legii 288/2017, care prevede:

“Se scutesc de T.V.A. cu drept de deducere energia electrică, energia termică și apa caldă pentru bunurile imobiliare cu destinație locativă, indiferent de subiectul în a cărui gestiune se află aceste bunuri.

În baza contractului nr. *****din 01.10.2015, Î.P.”POIANA NOUĂ” procură energie electrică de la SA “FEE-Nord” pentru alimentarea posesorilor de vile din zona sa, fapt expres indicat în anexa nr. 1 la contract.

Obligația furnizorului de a prezenta cumpărătorului o factură fiscală pentru fiecare livrare este prevăzută de art. 117 alin. (1) din Codul fiscal care prevede că, subiectul impozabil care efectuează o livrare impozabilă pe teritoriul țării este obligat să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală pe livrarea în cauză. Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 118 din 28.08.2017, precum și ordinul anterior nr. 115 din 06.09.2010 prevăd că factura fiscală este un formular tipizat de document primar cu regim special pe suport de hîrtie sau în formă electronică, care se utilizează în cazurile livrării mărfurilor, prestării serviciilor și executării lucrărilor impozabile cu TVA și neimpozabile cu TVA.

Respectiv, la emiterea facturilor fiscale S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” trebuia să aplice art. 104 lit. b) din Codul fiscal în coroborare cu pct. 11 subpct. 16), pct. 13 subpct. 8) din Instrucțiunea aprobată prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 118 din 28-08-2017 care prevede: În cazul livrărilor scutite de TVA cu drept de deducere, în coloana 10.6 „ Cota TVA, %”, se va înscrie cifra „0”.

Indicând în facturile fiscale contestate cota TVA de 20%, S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” a încălcat prevederile fiscale ceea ce pe cale de consecință a dus la majorarea nejustificată a prețului de vînzare a energiei electrice cu 20%. Această situație încalcă dreptul la un preț echitabil al Î.P. „POIANA NOUĂ” și al consumatorilor din zona sa, drept prevăzut de art. 1007, art. 1009 din Codul civil (pînă la renumerotarea din 01.03.2019: art. 676, art. 677), de art. 3 al Legii nr. 231/2010 cu privire la comerțul interior, precum și se încalcă dreptul la facilitatea scutirii de TVA (cota zero) prevăzută de legislația fiscală.

În speță, deși au fost adresate nenumărate solicitări, S.A.„FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” a refuzat să retragă facturile fiscale emise cu greșeli și să emită alte facturi în care să indice cifra zero în coloana „Cota TVA, %” pentru energia electrică livrată în vederea alimentării vilelor.

6. Prin încheierea Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) din 11 august 2020, s-a conexat cauza civilă nr. 2c-6/2020, la acțiunea civilă depusă de Î.P.”POIANA NOUÂ” către S.A. ”FURNIZAREA ENERGIEI ELECTRICE NORD” privind anularea facturilor fiscale cu cauza civilă nr. 2c-8/2018 la acțiunea civilă depusă de S.A.”FURNIZAREA ENERGIEI ELECTRICE NORD” către Î.P.’’POIANA NOUĂ” privind încasarea sumei, pentru examinare concomitentă într-un singur proces judiciar, atribuindu-se numărul unic nr.2c-8/2018 (f.d.154-155, dosar nr.2c-6/20).

7. Prin încheierea Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) din 15 septembrie 2020, s-a conexat cauza civilă cu nr.2c-8/2018 la acțiunea civilă depusă de S.A.”FEE-Nord” către

Î.P.”POIANA NOUĂ” privind încasarea sumei și acțiunea civilă depusă de Î.P.”POIANA NOUĂ” către S.A.”FEE-Nord” privind anularea facturilor fiscale, cu cauza de contencios administrativ nr.3-15/2018 la acțiunea depusă de ÎP„POIANA NOUĂ” către S.A.”FEE-Nord”, Serviciul Fiscal de Stat, Guvernul Republicii Moldova, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a Republicii Moldova, intervenient accesoriu Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității, privind constatarea faptelor de discriminare, obligarea SA’TURNIZAREA ENERGIEI ELECTRICE NORD” la întocmirea și eliberarea facturilor pentru livrarea energiei electrice pentru alimentarea vilelor cu aplicarea regimului fiscal a livrărilor scutite de TVA cu drept de deducere, anularea facturii fiscale cu nr.***** excluderea sumelor de TVA de 20% din datoriile și facturile înaintate spre plată Î.P.”POIANA NOUĂ” pentru livrările de energie electrică efectuate pe parcursul lunii mai 2018 pentru alimentarea vilelor, pentru examinare concomitentă într-un singur proces judiciar, atribuindu-se numărul unic nr. 3-15/2018 (f.d.34-37, vol.II).

8. La 17 iunie 2021, S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.P. „POIANA NOUĂ” cu privire la încasarea datoriei (f.d.4-5, dosar nr.2c-28/21).

În motivarea acțiunii S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” a invocat că, începând cu data de 01.08.2015 SA”FEE-Nord” a început furnizarea energiei electrice către întovărășirea pomicolă “Flora”, în conformitate cu Licența AC 000528 din 31.07.2015, eliberată de către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică.

În urma controlului efectuat de către Inspectoratul Fiscal de Stat s-a stabilit că SA”FEE-Nord” urma să aplice energiei electrice furnizate către întovărășirile pomicole TVA la cota standard (20%), începând cu data de 01.08.2015, fapt confirmat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat al Ministerului Finanțelor, prin Scrisoarea nr.26-08/2-12/1/10088/8509 din 19.10.2016.

În perioada imediat următoare, SA”FEE-Nord” a eliberat către Î.P.”POIANA NOUĂ” facturi fiscale pentru energia electrică furnizată -07.06.2018 -06.05.2021., care a fost solicitate de fi achitate benevol prin Pretenția nr.04-238 din 11.04.2018, dar achitarea așa și nu a fost efectuată.

9. Prin încheierea Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) din 15 iulie 2021, s-a conexat cauza civilă nr. 2c-28/21, aflată în procedura Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, la cererea de chemare în judecată depusă de SA „FEE - Nord” către Î.P. „POIANA NOUĂ” privind încasarea datoriei, la cauza civilă nr. 3-15/18 privind anularea facturilor fiscale și încasarea datoriei, pentru examinare concomitentă într-un singur proces judiciar. (f.d.67-68, dosar nr.2c-28/21).

10. Expunerile litigioase formulate de reclamant și pârât în cadrul dezbaterilor judiciare a cauzei

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei-pârât Î.P. „POIANA NOUĂ” - Aliona ROȘCA a susținut acțiunea înaintată din motivele de fapt și de drept invocate în

conținutul acesteia și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat. Iar acțiunea înaintată de S.A.„FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul pîrît-reclamant S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” – Iurie COLOGHIN în ședința de judecată, cît și prin referințele depuse nu a recunoscut acțiunea înaintată de Î.P. „POIANA NOUĂ” , a solicitat respingerea acesteia, ca fiind neîntemeiată. Totodată a solicitat admiterea admiterea acțiunii înaintate de S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” cu încasarea sumei cu titlu de datorie în baza facturilor fiscale eliberate de SA”FEE-Nord” începînd cu data de 01.08.2015. Factura fiind eliberată în luna decembrie 2016, fiind recalculată suma prețului energiei electrice livrate începînd cu luna august 2015.

Reprezentantul pîrîtului Serviciului Fiscal de Stat – Ion DORMENCU în ședința de judecată, cît și prin referința depusă a solicitat a solicitat respingerea acțiunii înaintate de Î.P. „POIANA NOUĂ” .

Reprezentantul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică- Daniela DAN în ședința de judecată, cît și prin referința din 11 iulie 2019 a lăsat decizia la discreția instanței .

Reprezentantul Guvernului Republicii Moldova și intervenientului accesoriu Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității în ședința de judecată nu s-au prezentat, deși au fost citați legal.

În conformitate cu prevederile art.218 lit.d) Cod administrativ, neprezentarea la ședința de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanților și/sau a reprezentanților lor nu împiedică soluționarea acțiunii în contenciosul administrativ.

Astfel, Completul de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților neprezenți, care nu s-au prezentat din motive necunoscute.

Aprecierea instanței de judecată

11. Audiind poziția participanților la proces, studiind materialele dosarului, apreciind argumentele părților litigante întru susținerea pretențiilor formulate şi ținând cont de probatoriul administrat şi legislația pertinentă, instanţa de judecată consideră acțiunea admisibilă și ajunge la concluzia de a respinge acțiunea înaintată de către Î.P. „POIANA NOUĂ” împotriva S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD”, Serviciul Fiscal de Stat, Guvernul Republicii Moldova, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a Republicii Moldova, intervenient accesoriu Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității, privind constatarea faptelor de discriminare, obligarea întocmirii și eliberării facturilor pentru livrarea energiei electrice pentru alimentarea vilelor cu aplicarea regimului fiscal a livrărilor scutite de TVA cu drept de deducere, anularea facturii fiscale cu nr. ***** excluderea sumelor de TVA de 20% din datoriile și facturile înaintate spre plată Î.P. „POIANA NOUĂ” pentru livrările de energie electrică efectuate pe parcursul lunii mai 2018 pentru alimentarea vilelor, cît și acțiunea înaintată de Î.P. „POIANA NOUĂ” împotriva S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” privind anularea facturilor fiscale, iar acțiunea înaintată de S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” către Î.P.

„POIANA NOUĂ” privind încasarea sumei, urmează a fi admisă, reieșind din următoarele considerente.

12. La 19 iulie 2018, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Codul administrativ, act legislativ publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova din 17 august 2018, nr.309-320.

Art. 257 alin. (1) Codul administrativ, prevede că actul legislativ a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform art. 258 alin.(3) Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate doar a noilor reglementări procedurale.

Respectiv, procedura de contencios administrativ dedusă judecății în prezenta speță urmează a fi judecată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ, și anume prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 01 aprilie 2019).

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 206 al Codului administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existenta unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000 (în vigoare la momentul inițierii procedurii administrative și la data adresării reclamantei în instanța de judecată), orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Noțiunea de „act administrativ” este reglementată în legislația națională, cât şi în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Conform art. 3 al Legii contenciosului administrativ (în vigoare la momentul inițierii procedurii administrative și la data adresării reclamantei în instanța de judecată), *obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ şi individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: a) autoritățile publice şi autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; b) subdiviziunile autorităților publice; c) funcționarii din structurile specificate la lit.a) şi b). Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi şi nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.*

Reieșind din prevederile legale menționate supra, instanța de judecată reține că, S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” (potrivit legii în vigoare la momentul inițierii procedurii administrative și la data adresării reclamantei în instanța de judecată) aceasta este asimilată autorităților publice în sensul Legii, deoarece exercită utilizează domeniul public, fiind împuternicită prin lege sau printr-un act administrativ de autoritate să presteze un serviciu de interes public.

Potrivit art.16 alin.(2) din Legea contenciosului administrativ (în vigoare la momentul inițierii procedurii administrative și la data adresării reclamantei în instanța de judecată), *acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege şi în cazurile în care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei cauzate.*

Conform art.17 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ (în vigoare la momentul inițierii procedurii administrative și la data adresării reclamantei în instanța de judecată), *cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoaşterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoaşterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri; c) data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.*

13. Din materialele cauzei rezultă că, la data de 07 iunie 2018 S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” a emis factura fiscală seria/nr. AAD 8629046, prin care

privind livrarea energiei electrice, cu aplicarea cotei de 20% a TVA în mărime de 4285,36 lei (f.d.36, vol.I)

La 20 iunie 2018, Î.P. „POIANA NOUĂ" s-a adresat cu o cerere prealabilă către S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" prin care a solicitat anularea facturi fiscale seria/nr. AAD 8629046 din 07 iunie 2018, cu emiterea unei noi facturi cu aplicarea regimului fiscal al livrărilor scutite de TVA cu drept de deducere (cota zero) (f.d.38-39, vol.I). Iar prin răspunsul S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" nr.07-420 din 19.07.2018 s-a respins cererea prealabilă (f.d.40, vol.I).

Nefiind de acord cu răspunsul menționat, la 16 august 2018, Î.P. „POIANA NOUĂ" a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" și Serviciul Fiscal de Stat cu privire la anularea facturii fiscale cu nr. ***** excluderea sumelor de TVA de 20% din datoriile și facturile înaintate spre plată Î.P. „POIANA NOUĂ" pentru livrările de energie electrică efectuate pe parcursul lunii mai 2018 pentru alimentarea vilelor și obligarea întocmirii și eliberării facturilor pentru livrarea energiei electrice pentru alimentarea vilelor cu aplicarea regimului fiscal a livrărilor scutite de TVA cu drept de deducere (f.d.4-10, vol.I)

Prin urmare se atestă că acțiunea înaintată în privința S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" a fost depusă cu respectarea procedurii prealabile.

Totodată, instanța de judecată constată că, Î.P. „POIANA NOUĂ" a atras în calitate de pîrît Serviciul Fiscal de Stat, ca fiind autoritatea cu atribuții în domeniul fiscal și ca urmare a tolerat acțiunile S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD", fără a se adresa cu o cerere prealabilă.

Însă, reieșind din prevederile art. 27 Cod administrativ, în cazul în care prezentul cod sau alte legi speciale nu impun un anumit termen, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze într-un termen rezonabil.

Astfel, deşi legislaţia naţională nu oferă o descifrare a noţiunii de „*termen rezonabil*", instanţa consideră că prin impunerea respectării unui astfel de termen pentru înfăptuirea actului de justiţie atât legislaţia naţională, cât şi cea internaţională subliniază importanţa faptului că justiţia trebuie să fie administrată fără întârzieri de natură de a-i compromite eficacitatea şi credibilitatea, statul fiind responsabil pentru activitatea ansamblului serviciilor sale, inclusiv ale instanţelor de judecată.

Conform art.219 alin.(1)-(4) Cod administrativ, *instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de*

judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

Raportând normele citate la circumstanțele cauzei, instanța de judecată atestă că, la această etapă și după atîta timp de la depunerea acțiunii, denotă că depunerea cererii prealabile nu va influența la reexaminarea actului contestat și revocarea acestuia. Or, procedură prealabilă a fost concepută ca o cale ce poate oferi persoanei vătămate posibilitatea de a obține mai rapid rezolvarea diferendului prin recunoașterea dreptului sau interesului legitim vătămat fără mijlocirea instanței.

La fel, instanța de judecată reține că, procedura prealabilă reprezintă un avantaj pentru reclamant, în sensul că organul emitent al actului sau organul ierarhic superior al acestuia pot verifica și dispune asupra actului atacat atât în ceea ce privește legalitatea, cât și oportunitatea acestuia, în timp ce instanțele judecătorești nu se pot pronunța decât asupra legalității actului atacat în justiție. Or, în cazul dat în cadrul examinării cauzei pîrîtul Serviciul Fiscal de Stat s-a expus pe fond referitor la legalitatea actului contestat prin referința depusă încă la 27 ianuarie 2020 (f.d.231-234, vol.I), deci depunerea cererii prealabile va duce la tergiversarea examinării legalității actului contestat, știind cunoscută cu certitudine opinia Serviciului Fiscal de Stat.

Prin urmare, instanța de judecată constată că, în speța dată Î.P. „POIANA NOUĂ" întrunește condițiile de admisibilitate a acțiunii, din care considerente instanța urmează să se expună asupra fondului cauzei în limitele pretențiilor invocate.

Potrivit materialelor cauzei se constată că, în baza contractului nr. *****din 01.10.2015, Î.P. „POIANA NOUĂ", care dispune de instalații electrice, procură energie electrică de la S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" în vederea alimentării posesorilor de vile pentru propriile lor necesități casnice, fapt expres indicat în anexa 1 la contract (f.d.29-35, vol.I).

Potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile se atestă că, în zona deservită de Î.P. „POIANA NOUĂ", sunt amplasate 122 de construcții, dintre care 121 au modul de folosință - *căsuțe de vacanță și, după caz, căsuțe sezoniere și case de locuit individuale*, iar o singură construcție - cu nr. cadastral 3842112.360, *este comercială* (f.d.13-27, vol.I).

Prin decizia Consiliului local al Satului Pîrîta nr. 5/1 din 01.04.2010, se confirmă că, destinația locativă a vilelor, aplicînd evaluarea și cotele de impozit corespunzătoare categoriei de bunuri imobile cu destinație locativă (f.d.28, vol.I).

La data de 07 iunie 2018 S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" a emis factura fiscală seria/nr. AAD 8629046, prin care privind livrarea energiei electrice, cu aplicarea cotei de 20% a TVA în mărime de 4285,36 lei (f.d.36, vol.I).

Potrivit materialelor cauzei se atestă că, S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" a emis mai multe facturi fiscale seria/nr. ***** din 31.12.2016, ***** din 31.12.2016, AAA ***** din 31.01.2017, ***** din 28.02.2017, ***** din 31.03.2017, ***** din 30.04.2017, ***** din 31.05.2017, ***** din 30.06.2017, ***** din 31.07.2017, ***** din 31.08.2017, ***** din 30.09.2017, ***** din 31.10.2017, ***** din 30.11.2017, A***** din 31.12.2017, ***** din 31.01.2018, ***** din 28.02.2018, ***** din 31.03.2018, ***** din 30.04.2018, ***** din 07.06.2018, AAD8629241 din 05.07.2018, AAE5382465 din 06.08.2018

AAE5382513 din 05.09.2018, AAE5382703 din 04.10.2018, AAE5382901 din 06.11.2018, AAE5383099 din 06.12.2018, AAE5383390 din 04.01.2019, AAE5383477 din 05.02.2019, AAF8997807 din 06.03.2019, AAF8998000 din 05.04.2019, AAF8998193 din 08.05.2019, AAF8998391 din 06.06.2019 , AAF8998583 din 05.07.2019, AAG7769574 din 06.08.2019, AAG7769913 din 06.09.2019, AAG7769956 din 08.10.2019, AAG7770145 din 06.11.2019, (f.d.46-98, dosar nr.2c-6/20) AAH9196333 din 05.12.2019, AAH9196523 din 03.01.2020, AAH9196709 din 06.02.2020, AAH9196898 din 05.03.2020, AAI8470370 din 06.04.2020, AAI8470547 din 07.05.2020, AAI8470728 din 05.06.2020, AAI8470906 07.07.2020, AAI8471087 din 07.08.2020, AAI8471281 din 08.09.2020, AAI8471462 din 07.10.2020, AAI8471648 din 05.11.2020, AAI8471842 din 08.12.2020, AAK6928654 din 06.01.2021, AAK6928842 din 05.02.2021, AAK6929027 din 04.03.2021, AAK6929218 din 07.04.2021, AAK6929407 din 06.05.2021 (f.d.6-38, dosar nr.2c-28/21).

Potrivit actului de verificare a calculului din 08.06.2021 pentru perioada 01.08.2015-27.05.2021, se atestă că, Î.P. „POIANA NOUĂ” achitate parțial datoria pentru energia electrică, restanța rămasă fiind de 251721,70 lei, (f.d.41-43, dosar nr.2c-28/21).

Reieșind din cele menționate supra, instanța de judecată reține că, în conformitate cu prevederile art.26 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000, (în vigoare la momentul inițierii procedurii administrative și la data adresării reclamantei în instanța de judecată), actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care:

a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii;

b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței;

c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Din conținutul normei de drept sus-indicate, instanța de judecată reține că, la examinarea cererii în anulare, legalitatea unui act administrativ, urmează a fi examinată prin prisma triplului test al legalității, care verifică dacă actul contestat a fost emis cu respectarea competenței, a procedurii prevăzute de lege și dacă este legal în fond. Or, legalitatea actului contestat se verifică conform normelor în vigoare la momentul emiterii.

Instanța de judecată ţine să menţioneze că, controlul judecătoresc al legalităţii actelor administrative, presupune apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale cetăţenilor, împotriva abuzurilor administraţiei publice, în condiţiile legii contenciosului administrativ.

Acest control se înfăptuieşte de către instanţele de judecată în condiţiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenţei, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituţiei contenciosului administrativ, care este prestabilit de legiuitor şi care presupune contracararea abuzurilor şi exceselor de putere ale autorităţilor publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activităţii autorităţilor publice, asigurarea ordinii de drept, cît şi reieşind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul şi care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de

contencios administrativ competente pentru a obţine anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Instanța de judecată remarcă că, instanţa poate anula actul administrativ în tot sau în parte sau poate obliga autoritatea publică la emiterea unui act întru realizarea dreptului încălcat doar în cazul în care acesta se plasează sub incidenţa reglementărilor art. 26 alin. (1), care prescrie condiţiile de anulare şi anume: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii - în contextul în care autorităţii publice i-se poate imputa încălcarea principiului legalităţi; b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenţei - în cazul în care actul a fost emis sau adoptat de către autoritatea publică cu încălcarea competenţei materiale sau teritoriale; c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite - actul nu a fost emis în forma stabilită, nu cuprinde elemente de formă care să confirme că actul a fost emis sau adoptat cu respectarea legii.

Instanța de judecată reține că, potrivit art.143 alin.(2) Cod administrativ, *aprecierea legalităţii sau ilegalităţii unui act administrativ individual se face în funcţie de situaţia la momentul emiterii lui, iar în cazul desfăşurării unei proceduri prealabile – de situaţia la momentul adoptării deciziei cu privire la cererea prealabilă.*

Potrivit art.70 alin.(9) din Legea cu privire la energia electrică nr.107 din 27.05.2016, *pentru întovărăşirile pomicole şi cooperativele de construcţie a garajelor, energia electrică se furnizează în baza unui contract unic, încheiat între întovărăşirea pomicolă sau cooperativa de construcţie a garajelor şi furnizor, dacă asociaţiile respective de proprietari nu au făcut uz de dreptul stabilit la art.50 alin.(12).*

Articolul 2 din Legea nr.107 din 27.05.2016 cu privire la energia electrică (în vigoare la data emiterii actelor contestate) definește termenul de *consumator noncasnic*- persoană fizică sau persoană juridică care procură energie electrică în alte scopuri decît pentru propriile necesităţi casnice, inclusiv producătorii şi consumatorii angro, iar *consumator casnic* este persoană fizică care procură energie electrică pentru propriile necesități casnice, cu excepția utilizării acesteia în scopuri comerciale, pentru desfășurarea activității de întreprinzător sau profesionale.

Codul fiscal la art.93 alin.1 statuează că *Taxă pe valoarea adăugată* (în continuare – T.V.A.) – impozit de stat care reprezintă o formă de colectare la buget a unei părţi a valorii mărfurilor livrate, serviciilor prestate care sînt supuse impozitării pe teritoriul Republicii Moldova, precum şi a unei părţi din valoarea mărfurilor, serviciilor impozabile importate în Republica Moldova.

Potrivit art.96 lit.a) Cod fiscal, s-a stabilit cota -standart în mărime de 20% din valoarea impozabilă a mărfurilor și serviciilor importate și a livrărilor efectuate pe teritoriul Republicii Moldova.

În conformitate cu art.104 lit.b) Codul Fiscal (în vigoare la data emiterii actelor contestate), se scutesc de T.V.A. cu drept de deducere - energia electrică, energia termică şi apa caldă *pentru bunurile imobiliare cu destinaţie locativă, indiferent de subiectul în a cărui gestiune se află aceste bunuri*.

Astfel, potrivit prevederii de drept nominalizate supra rezultă că TVA la cota zero se aplică doar bunurilor imobiliare cu destinație locativă.

Art.287[1] Codul Fiscal (în vigoare la data emiterii actelor contestate) prevede că, în sensul prezentului titlu, se defineşte următoarea noţiune: *Impozit pe avere este impozit aplicat asupra averii contribuabilului sub formă de bunuri imobiliare cu destinaţie locativă, inclusiv căsuţele de vacanţă (cu excepţia terenurilor), în cazul în care acestea satisfac condiţiile specificate în prezentul titlu*.

Potrivit art.4 al Legii cu privire la locuințe nr. 75 din 30.04.2015, *casă de vacanţă este locuinţă ocupată temporar, ca reşedinţă secundară, destinată odihnei şi recreerii*;

Iar în conformitate cu art.38 alin.(1) – (3) Cod civil, *domiciliul persoanei fizice este locul unde aceasta îşi are reşedinţa obişnuită. Se consideră că persoana îşi păstrează domiciliul atît timp cît nu şi-a stabilit un altul. Reşedinţa obişnuită demonstrează o legătură apropiată şi stabilă a persoanei fizice cu locul vizat. La determinarea reşedinţei obişnuite se iau în considerare toate elementele de fapt relevante, în special durata şi regularitatea prezenţei persoanei în locul vizat, precum şi condiţiile şi motivele acestei prezenţe. Reşedinţa temporară a persoanei fizice este locul unde îşi are locuinţa temporară sau secundară.*

Conform art.36 alin.1 din Legea cadastrului bunurilor imobile, înregistrarea drepturilor asupra bunului imobil este confirmată prin extrasul din registrul bunurilor imobile sau prin certificatul privind înscrierile în registrul bunurilor imobile.

Astfel, în cazul în care conform extrasului din registrul bunurilor imobile, modul de folosință asupra bunurilor imobile nu este înscris ca fiind cu destinație locativă, prevederile art.104 lit.b) Cod Fiscal, nu sunt aplicabile.

Conform pct.19 lit. c) din Regulamentul cu privire la evaluarea bunurilor imobile în scopul impozitării, aprobat prin Hotărîrea de Guvern nr.1303 din 24.11.2004, (în vigoare la data emiterilor actelor contestate), se disting următoarele tipuri de bunuri imobile: c) bunurile imobile cu destinaţie agricolă, la care sînt atribuite terenurile agricole şi construcţiile amplasate pe ele şi folosite în activitatea economică, plantaţiile perene, loturile întovărăşirilor pomicole şi construcţiile amplasate pe ele, grădinile din extravilan.

Totodată, instanța de judecată reține că, potrivit contractului nr. *****din 01.10.2015, Î.P. „POIANA NOUĂ", care dispune de instalații electrice, procură energie electrică de la S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" în vederea alimentării posesorilor de vile pentru propriile lor necesități casnice, fapt expres indicat în anexa 1 la contract (f.d.29-35, vol.I).

Conform art.970 alin.(1) Cod civil (în vigoare la data încheierii contractului), *prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită.*

Iar din art.971 alin.(1) Cod civil (în vigoare la data încheierii contractului), *plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor.*

Instanța de judecată reține că, potrivit punctul 2.1 din contractul de furnizare a energiei electrice consumatorului noncasnic încheiat între părți din 01.10.2015 prevede că, *furnizorul va furniza consumatorului noncasnic energia electrică contractată, iar consumatorul noncasnic va*

utiliza energia electrică în conformitate cu prevederile contractului şi cu respectarea strictă a actelor legislative şi normative care reglementează furnizarea şi utilizarea energiei electrice, iar din pct. 3.1, rezultă că, *contravaloarea energiei electrice furnizate este determinată de tariful în vigoare aprobat de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică*, la pct. 3.6 fiind prevăzut că *plățile se vor efectua în bază de facturi emise de furnizor pentru fiecare loc de consum înmînate consumatorului noncasnic personal sau expediate prin poştă. Consumatorul noncasnic*, potrivit pct. 3.9 din același contract, *este obligat să achite facturile emise de către furnizor în termenele indicate în factură*.

Instanța de fond reține că, contractul de prestări servicii este un contract consensual și sinalagmatic, care se consideră încheiat din momentul când părţile au convenit asupra clauzelor esențiale, prin urmare reclamantul a Î.P. „POIANA NOUĂ" a cunoscut cu certitudine care sunt condițiile acestui contract și lea acceptat, fără a avea careva condiții referitor la acest contract.

Mai mult potrivit art. 974 alin.(2) Cod civil (în vigoare la data încheierii contractului), *în cazul în care nu s-a convenit asupra duratei raporturilor contractuale sau din natura ori scopul serviciilor nu rezultă un termen, fiecare parte poate să rezilieze contractul*.

Prin urmare se atestă, că reclamantul Î.P. „POIANA NOUĂ" nu a reziliat acest contract, iar ca urmare acesta este în vigoare și produce efectele juridice.

Referitor la argumentele invocate de reclamant, instanța de judecată menționează faptul că energia electrică era furnizată anume către Î.P. „POIANA NOUĂ" și nu fiecărui membru al întovărășirii aparte. Astfel că în perioada de referință contractul de furnizare a energiei electrice era încheiat cu Î.P. „POIANA NOUĂ", care are statut locativ. Că unii membri ai acesteia folosesc construcțiile amplasate ca bunuri locative nu scutesc Î.P. „POIANA NOUĂ" de plata TVA.

Reieșind din cele menționate supra, instanța de judecată constată cu certitudine că, la emiterea actelor constatate S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege, iar careva temeiuri ce ar duce la nulitatea facturilor fiscal contestate nu au fost reținute, prin urmare acțiunea înaintată de Î.P. „POIANA NOUĂ" este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

14. Ce ține de pretenția reclamantei Î.P. „POIANA NOUĂ" privind constatarea faptului discriminării, instanța de judecată ține să menționeze că, reieșind din prevederile Legii cu privire la asigurarea egalităţii nr.121 din 25.05.2012, rezultă că, pentru a institui prezumția discriminării directe, reclamanta trebuie să prezinte fapte care ar arăta existența cumulativă a următoarelor elemente: a) tratamentul mai puțin favorabil (excludere, deosebire, etc.) în exercitarea unui drept; b) aplicat în comparație cu alte persoane; c) cu care se află în situație analogică; d) în baza unui criteriu protejat.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, discriminarea reprezintă tratamentul diferenţiat, fără o justificare obiectivă şi rezonabilă, a persoanelor aflate în situaţii analoage sau relevant similare. Articolul 14 al Convenției sugerează obligația negativă a statului de a nu admite nicio formă de discriminare nejustificată a persoanelor aflate sub jurisdicția sa. Problema dacă persoanele au fost tratate diferit faţă de alte persoane, în circumstanţe similare, poate fi înţeleasă ca

presupunând două elemente: 1. dacă a existat un tratament diferenţiat în ceea ce priveşte dreptul substanţial în discuţie între reclamant, pe de o parte, şi alte persoane, pe de altă parte; 2. dacă persoanele alese pentru comparaţie s-au aflat sau se află într-o situaţie analoagă ori relevant similară cu cea a reclamantului.

Tratamentele diferenţiate sunt supuse unui test de justificare rezonabilă şi obiectivă. Există mai multe elemente în acest test: 1) dacă statul a oferit o justificare; 2) dacă tratamentul diferenţiat urmăreşte un scop sau nişte scopuri legitime; 3) în caz afirmativ, (a) dacă obiectivul este suficient de important pentru a justifica limitarea unui drept fundamental; (b) dacă măsurile sunt destinate să îndeplinească obiectivul raţional referitor la acest drept; şi (c) dacă mijloacele utilizate pentru a încălca dreptul sau libertatea nu depăşesc necesarul pentru atingerea obiectivului.

În aplicarea testului de justificare obiectivă şi rezonabilă, statele se bucură de o marjă de apreciere pentru a evalua dacă şi în ce măsură deosebirile din situaţiile similare justifică un tratament diferenţiat în drept.

Reieșind din cele menționate supra în coraport cu materialele cauzei, instanța de judecată nu atestă careva acțiune a pîrîților S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” și a Serviciului Fiscal de Stat privind discrimarea Î.P. „POIANA NOUĂ” privind prestarea unui serviciu public, or cum să a constatat supra acele contestate au fost emise înconformitate cu prevederile legale și a contractului nr. *****din 01.10.2015.

15. Referitor la acțiunea înaintată de S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD” către Î.P. „POIANA NOUĂ” privind încasarea sumei, instanța de judecată constată că aceasta este întemeiată și urmează a fi admisă din următoarele considerente.

În conformitate cu dispozițiile art.512 alin.(1), art.513 alin.(1), art.514 Cod civil (în redacția până la 01.03.2019), în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. Debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației. Obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Potrivit art. 1389 alin.(1) Cod Civil (în redacția până la 01.03.2019), persoana care, fără temei legal sau contractual a dobândit ceva (acceptant) ca urmare a executării unei prestații de către o altă persoană (prestator) sau a realizat în alt mod o economie din contul altuia este obligată să restituie acestei alte persoane ceea ce a primit sau a economisit. Nu este relevant faptul dacă îmbogățirea fără justă cauză a avut loc ca rezultat al comportamentului uneia dintre părți, a unui terț sau ca urmare a unei cauze independente de voința lor.

Ținînd cont de cele invocate *supra*, rezultă cu certitudine faptul că TVA la cota standard de 20% în cazul Î.P. „POIANA NOUĂ” este aplicabilă, or, în speță, s-a demonstrat că destinația caselor de vacanță este expres prevăzută - odihnă și recreere, și nu locativă, fapt confirmat prin art. 104 lit. b) Cod Fiscal, destinația loturilor pomicole este agricolă și nu locativă, ceea ce rezultă din art. 19 lit. c) din Hotărîrea Guvernului RM nr.1303 din 24.11.2004, iar probe contrare

care ar demonstra destinația locativă a imobilelor pentru care se furnizează energia electrică așa și nu au fost prezentate.

Reieșind din prevederile legale menționate *supra* în coraport cu materialele cauzei, instanța de judecată conchide că cererea de chemare în judecată înaintată de SA"FEE-Nord" este întemeiată și urmează a fi admisă, cu încasarea de la IP"POIANA NOUĂ", în beneficiul SA"FEE-Nord", datoria în sumă de 61 187,67 (șaizeci și una mii una sută optzeci și șapte,67) lei în temeiul facturii fiscale ***** din 31.12.2016; a datoriei în sumă de 57 948,14 (cincizeci și șapte mii nouă sute patruzeci și opt,14) lei ca restanță la plata facturilor fiscale cu Seria/nr. AAA6855399/ AAA*****/ *****/ AAB0830513/ AAB0830707/ *****/ *****/ *****/ *****/ *****/ *****/ *****/ A*****/ *****/ *****/ *****/ *****; datoria în sumă de 132 585,89 (una sută treizeci și două mii cinci sute optzeci și cinci,89) lei, cu titlu de restanță de plată la facturile fiscale: AAD 8629045 din 07.06.2018; AAD 8629241 din 05.07.2018; AAE 5382465 din 06.08.2018; AAE 5382513 din 05.09.2018; AAE 5382703 din 04.10.2018; AAE 5382901 din 06.11.2018; AAE 5383099 din 06.12.2018; AAE 5383390 din 04.01.2019; AAE 5383477 din 05.02.2019; AAF 8997807 din 06.03.2019; AAF 8998000 din 05.04.2019; AAF 8998193 din 08.05.2019; AAF 8998391 din 06.06.2019; AAF 8998583 din 05.07.2019; AAG 7769574 din 06.08.2019; AAG 7769913 din 06.09.2019; AAG 79969956 din 08.10.2019; AAG 7770145 din 06.11.2019; AAH 9196333 din 05.12.2019; AAH 9196523 din 03.01.2020; AAH 9196709 din 06.02.2020; AAH 9196898 din 05.03.2020; AAI 8470370 din 06.04.2020; AAI 8470547 din 07.05.2020; AAI 8470728 din 05.06.2020; AAI 8470906 din 07.07.2020; AAI 8471087 din 07.08.2020; AAI 8471281 din 08.09.2020; AAI8471462 din 07.10.2020; AAI 8471648 din 05.11.2020; AAI 8471842 din 08.12.2020; AAK 6928654 din 06.01.2021; AAK 6928842 din 05.02.2021; AAK 6929027 din 04.03.2021; AAK6929218 din 07.04.2021; AAK 6929407 din 06.05.2021.

16. În conformitate cu art. 82 Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată, în cazul din speță acestea constituind suma de 6 163,33 ce reprezintă taxa de stat achitată de S.A. „FURNIZARE ENERGIEI ELECTRICE NORD" pentru depunerea cererii de chemare în judecată (f.d.3, dosar nr.2c-8/18, f.d.3, dosar nr.2c-28/21), și care urmează a fi încasată de la pîrît în beneficiul reclamantului.

17. În conformitate cu prevederile art.224 Cod administrativ, instanţa de judecată, -

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Î.P."POIANA NOUĂ" către S.A."FEE-Nord", Serviciul Fiscal de Stat, Guvernul Republicii Moldova, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a Republicii Moldova, intervenient accesoriu Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității, privind: stabilirea că faptele de determinare, impunere și menținere în sarcina Î.P."POIANA NOUĂ" a obligației

de achitare T.V.A. la cota de 20% pentru energie electrică livrată în vederea alimentării caselor de vacanță (vilelor) reprezintă discriminare; obligarea S.A.”FEE-Nord” să întocmească și să elibereze în viitor Î.P.”POIANA NOUĂ” facturi privind livrarea energiei electrice pentru alimentarea vilelor cu aplicarea regimului fiscal al livrărilor scutite de TVA, până nu va fi stabilit prin lege un alt regim fiscal; anularea facturii fiscale Seria/nr.***** din 07.06.2018, emisă de S.A.”FEE-Nord” pentru Î.P.”POIANA NOUĂ” privind livrarea de energie electrică pe parcursul lunii mai 2018 cu aplicarea cotei TVA de 20% în mărime de 4 285,36 lei; excluderea sumelor TVA de 20% din datoriile și facturile înaintate spre plată Î.P.”POIANA NOUĂ” de către S.A.”FEE-Nord” pentru livrările de energie electrică efectuate în mai 2018 pentru alimentarea vilelor.

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de IP”POIANA NOUĂ” către SA”FEE-NORD” privind anularea facturii fiscale cu Seria, nr.*****, data eliberării / data livrării: 06.01.2017 / 31.12.2016.

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de S.A.”FEE-Nord” către Î.P.”POIANA NOUĂ” privind încasarea datoriei ca restanță la plata facturilor fiscale și cheltuielilor de judecată

Se încasează de la IP”POIANA NOUĂ”, IDNO *****, în beneficiul SA”FEE-Nord”, IDNO *****: datoria în sumă de 61 187,67 (șaizeci și una mii una sută optzeci și șapte,67) lei în temeiul facturii fiscale ***** din 31.12.2016; a datoriei în sumă de 57 948,14 (cincizeci și șapte mii nouă sute patruzeci și opt,14) lei ca restanță la plata facturilor fiscale cu Seria/nr.AAA6855399/AAA*****/*****/AAB0830513/AAB0830707/*****/*****/*****/*****/*****/*****/*****/A*****/*****/*****/*****/*****; datoria în sumă de 132 585,89 (una sută treizeci și două mii cinci sute optzeci și cinci,89) lei, cu titlu de restanță de plată la facturile fiscale: AAD 8629045 din 07.06.2018; AAD 8629241 din 05.07.2018; AAE 5382465 din 06.08.2018; AAE 5382513 din 05.09.2018; AAE 5382703 din 04.10.2018; AAE 5382901 din 06.11.2018; AAE 5383099 din 06.12.2018; AAE 5383390 din 04.01.2019; AAE 5383477 din 05.02.2019; AAF 8997807 din 06.03.2019; AAF 8998000 din 05.04.2019; AAF 8998193 din 08.05.2019; AAF 8998391 din 06.06.2019; AAF 8998583 din 05.07.2019; AAG 7769574 din 06.08.2019; AAG 7769913 din 06.09.2019; AAG 79969956 din 08.10.2019; AAG 7770145 din 06.11.2019; AAH 9196333 din 05.12.2019; AAH 9196523 din 03.01.2020; AAH 9196709 din 06.02.2020; AAH 9196898 din 05.03.2020; AAI 8470370 din 06.04.2020; AAI 8470547 din 07.05.2020; AAI 8470728 din 05.06.2020; AAI 8470906 din 07.07.2020; AAI 8471087 din 07.08.2020; AAI 8471281 din 08.09.2020; AAI8471462 din 07.10.2020; AAI 8471648 din 05.11.2020; AAI 8471842 din 08.12.2020; AAK 6928654 din 06.01.2021; AAK 6928842 din 05.02.2021; AAK 6929027 din 04.03.2021; AAK6929218 din 07.04.2021; AAK 6929407 din 06.05.2021.

Se încasează de la IP”POIANA NOUĂ”, IDNO *****, în beneficiul SA”FEE-Nord”, IDNO *****, cu titlu de cheltuieli de judecată, suma de 6 163,33 (șase mii una sută șaizeci și trei,33) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) la Curtea de Apel Chișinău.

Președintele ședinței, judecător Adrian CERBU